

ŠOTEK

ÚNOR 2019

Uvnitř najdete :

Soutěž v recitaci

FVTP

Literární stránky

Ze slohových prací

Zdravá snídaně v družině

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

Masopust

Miroslav Zikmund slaví

Zlatý Ámos

Postav muzeum

Naši olympionici

Klub Koumáků

Fotogalerie

MASOPUST

Masopust, a zvláště několik posledních dní tohoto období (fašank, fašanky, končiny, bláznivé dny, konec masopustu), byl pro lidi v minulosti oficiálním svátkem hodování, během kterého bylo třeba se dosyta najíst. Pak následoval dlouhý čtyřicetidenní půst. V době masopustu se na královském dvoře konaly hostiny, ve městech tancovačky, na vesnici vepřové hody. Tomu, kdo se slávy nezúčastnil, se posílala bohatá výslužka, kdysi na Moravě zvaná „šperky“ a v Čechách „zabijačka“. Výslužka většinou obsahovala ostatky, huspeninu, klobásy, jelítka, jitrnice, ovar, škvarky. Masopust končil v noci před Popeleční středou, kdy ponocný zatroubil na roh a rychtář všechny vyzval k rozchodu. Druhý den (na Popeleční středu) se naposledy konzumovaly mastné rohlíky s kávou nebo mlékem, dopoledne ještě byla povolena kořalka. Oběd však už byl přísně postní, což většinou bývala čočka s vajíčkem, sýr, chléb, vařená krupice, pečené brambory. Masopust není přímo svátkem církevního roku, ale velmi těsně s ním souvisí. Jiné označení pro masopust je karneval – jedním z vysvětlení tohoto slova je latinský původ a znamená to něco jako „dát sbohem masu“, než začne půst. Slavení masopustu může mít různé podoby, jinak ho prožívají lidé na venkově a jinak ve městě.

S Jak takový masopust probíhal dříve? Někdy se udává, že masopustní období trvalo již od slavnosti Tří králů (Zjevení Páně) do popeleční středy. Klasické masopustní období ale trvalo 3 dny před popeleční středou. Začínalo masopustní nedělí, kdy se rodina sešla k bohatému obědu. Poté se všichni chystali k muzice, kde se hlavně tancovalo, někdy až do rána. Také pondělí bývalo ve znamení tance, zábavy a veselí. Vyvrcholením masopustního veselí bylo úterý. Na tento den si každý připravil nějakou masku do průvodu maškar, někde se i hrála divadelní představení. Lidé v maskách obcházeli jednotlivá stavení a prováděli různé taškařice. V žádném domě nechybělo malé pohoštění, dospělí často dostali i „něco pro zahřátí“, takže průvod byl stále veselejší. Mezi nejčastější masky patřili: medvěd (s medvědárem), kůň, kozel, kominík, bába s nůží a mnoho dalších. Toto veselí všude končilo přesně o půlnoci. Začala totiž popeleční středa a s ní přísný předvelikonoční půst. Dnes se již asi na většině míst neslaví masopust v takovém rozsahu, jako tomu bylo dříve. Ale asi většina z nás se v

této době zúčastní nějakého karnevalu nebo průvodu maškar.

My můžeme tradiční masopust vidět na Veselém kopci, kde se odehrává každoročně. Masopustní průvod zde l e t o s předvedou obyvatelé Vortové u Hlinska. V 10:00 hodin bude s l a v n o s t n ě uděleno povolení k obchůzce, tento obřad bude zopakován ještě jednou ve 13:00 hodin,

následně průvod masek vykročí mezi jednotlivé roubené objekty. U každé roubenky m a s k y z a t a n c u j í o b ř a d n í k o l e č k o . Návštěvníci si budou moci zblízka prohlédnout všechny tradiční masky: laufra, ženu, turky, slaměné, rasa s kobyloou, kominíky i kramáře.

A komu se nechce jet na Veselý kopec, je zván na masopustní průvod, který se uskuteční v sobotu 2. 3. 2019 přímo v Proseči.

Článek: Tereza Netková, Petra Kynclová

Ilustrace: Nina Sodomková

MIROSLAV ZIKMUND SLAVÍ 100 LET!

I v tomto roce si připomínáme datum 14. února, tentokrát ale ne kvůli sv. Valentýnu, ale proto, že náš známý cestovatel a spisovatel slaví 100 let.

Miroslav Zikmund se narodil 14. února 1919 v Plzni.

Svou první velkou cestu podnikl v šestnácti letech s bratrem na Podkarpatskou Rus, která byla v

období první republiky součástí Československa. Po maturitě (1938) začal studovat Vysokou obchodní školu. Protože na počátku druhé světové války němečtí okupanti uzavřeli české vysoké školy, mohl ji ukončit až v r. 1946. Na škole studoval s Jiřím Hanzelkou, který byl jeho partnerem na cestách i spoluautorem

jejich knih. V letech 1947–1950 podnikl spolu s Hanzelkou cestu do Afriky a Jižní Ameriky. Celou tuto výpravu absolvovali společně vozem Tatra 87. Z této cesty bylo rozhlasem odvysíláno přes 700 reportáží. Na této cestě udělali velké množství fotografií a natočili množství filmového materiálu, jehož dokumentární cena je značná. Afrika byla tehdy pod nadvládou evropských koloniálních mocností. O komunistickém puči v Československu v únoru 1948 se dozvěděli v Belgickém Kongu, kde místní tisk věnoval události ve střední Evropě jen malou pozornost. V libyjské Syrtě měla po sabotáži jejich tatrovka havárii, v Egyptě přenocovali na vrcholu Cheopsovy pyramidy, v Tanganice vystoupali na vrchol Kilimandžára, v konžském pralese se setkali s Pygmeji, z Kapského města se přeplavili lodí do Buenos Aires, v Riu de Janeiru na pláži Copacabana se Zikmund málem utopil při koupání v moři, v Ekvádoru, kde uvažovali o emigraci z Československa, se setkali s lovci lebek z kmene Šuárů. Podle Zikmunda byl svět v době jejich cesty do Afriky a Jižní Ameriky bezpečnější. Během africké cesty navštívili například Italy ovládané Somálsko, které je na počátku 21. století zhrouteným státem nebezpečným pro cizince. Nejnebezpečnější situaci v Africe zažili Zikmund a Hanzelka v Habeši, kde je přepadli lupiči.

Druhou cestu, již s doprovodem, podnikli ve dvou upravených nákladních vozech Tatra 805 v letech 1959–1964. Při této výpravě projeli Asii a Oceánii. Také na této cestě shromáždili velké množství dokumentárního materiálu. Při druhé cestě navštívili například Turecko, Sýrii, Pákistán, Indii, Cejlon, Barmu, Kambodžu, Indonésii, Japonsko nebo Irák. Během cesty po indonéských ostrovech se dostali až na Západní Novou Guineu. Při plavbě ze Sumatry do Japonska zažil Zikmund rovníkový „Neptunův křest“. Procestovali velkou část Sovětského svazu, od Tikšina severu Jakutska až po Pamír v Tádžikistánu. Nemohli navštívit Čínu, protože v 60. letech za vlády Mao Ce-tunga vypukla mezi Čínou a sovětským blokem roztržka.

V roce 1968 se Miroslav Zikmund postavil na stranu tzv. „reformních komunistů“, proto mu bylo v roce 1969 znemožněno dále publikovat a účastnit se veřejného života. Po roce 1989 začal Miroslav Zikmund znovu cestovat do zahraničí. V roce 1991 se vydal do Japonska, v roce 1992 do Austrálie a v roce 1994 na Nový Zéland. V roce 1996 se účastnil s dokumentaristou Milanem Maryškou expedice „Sibiř – peklo, nebo ráj“, ze které vznikl stejnojmenný čtyřdílný dokumentární cyklus. V roce 2000 podnikl cestu na Srí Lanku a Maledivy a také do USA. V roce 1999 převzali oba cestovatelé z rukou českého prezidenta Václava Havla Medaili Za zásluhy II. stupně. Miroslav Zikmund žije již dlouhou dobu ve Zlíně a v roce 2014 mu byl udělen čestný doktorát Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. V témže roce dne 28. října mu český prezident Miloš Zeman udělil Řád Tomáše Garrigua Masaryka I.

Karolína Kynclová, Miroslav Hrabovský

J

U

B

I

L

E

U

M

NAŠI OLYMPIONICI

V úterý 29. 1. se konal 45. ročník okresního kola Olympiády v českém jazyce v Chrudimi. Zúčastnily se ho 2 žákyně deváté třídy, které ve školním kole získaly nejvyšší počet bodů. Z naší školy to byly Petra Kynclová a Alice Bukáčková. Na

okresní kolo poctivě trénovaly, procházely zadání z dřívějších ročníků, psaly slohové práce na roztodivná témata, např. „Jak vypadá stará bela?“ nebo „Stará škola, aneb Rozhovor s rákoskou“. Trénink se vyplatil, zadání okresního kola děvčata nepřekvapilo. Nejdříve psaly 60 minut gramatickou část a dalších 60 minut sloh. Do krajského kola sice nepostoupily, ale i tak se umístily na krásných místech - Petra Kynclová na 7. místě a Alice Bukáčková na 14. místě z 28 soutěžících.

Ve středu 30. 1. 2019 se tři žáci 5. třídy zúčastnili okresního kola Matematické olympiády v Chrudimi.

Mezi našimi reprezentanty byli Vašek Prášek, Jarda Šlégr a Andrejka Lacmanová.

Jarda se umístil na 2. místě, Andrejka na 9. místě a Vašek na 13. místě.

Všichni jsme si olympiádu užili a doufáme, že se tam dostaneme i za rok.

Soutěž v anglickém jazyce proběhla v Chrudimi 14. 2. 2019. Z našich žáků se zúčastnil Šimon Lustyk z 8. A. Šimon nám popsal své dojmy:

„Museli jsme vstávat velice brzy, což se mi vůbec nelíbilo. Také se tam čekalo velice dlouho. Vůbec se mi to nepovedlo. Byla tam teorie a na té jsem skončil. Byl jsem ke konci devátý.“

Nicméně nás čekala ještě jedna soutěž v anglickém jazyce, a sice Krajské kolo Agyslingua v Pardubicích 19. 2. 2019.

Zúčastnili se opět Šimon Lustyk a Jiří Janecký z 9. třídy. Doprovázela je paní učitelka Milena Tobiášová.

Naši chlapci zde dopadli výborně, Jirka se umístil na 4. a Šimon dokonce na 2. místě.

Všem zúčastněným gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

ZLATÝ ÁMOS

Když na vánoční besídce mé třídy zaznělo: „Paní učitelko, máme pro Vás dárek od celé školy“, trošku mě to vyděsilo. Když jsem pak dostala archy s podpisy na Zlatého Ámose, mísily se ve mě pocity radosti a štěstí se strachem z neznámého. Všechny obavy ale brzy přešly v těšení se na novou zkušenost.

Během vánočních prázdnin děti s pomocí pana ředitele dokončily přihlášku doplněním popisu, proč mě na tento titul nominují, i náš nejlepší společný zážitek. A hned po Vánocích začaly přípravy na regionální kolo. Bohužel se ho nemohla zúčastnit celá třída, proběhlo tedy demokratické hlasování tří zástupců třídy. Nejvíce hlasů získali Honza Uher, Naty Fridrichová a Sába Křiklavová. Nečekal je vůbec lehký úkol - v 5 minutách přesvědčit porotu, proč zrovna jejich paní učitelka by měla postoupit do semifinále. Po mnohých třídních debatách, nápadech a hodinách jejich práce jsme 12. 2. vyrazili do Senátu ČR s odhodláním předvést co nejlepší obhajobu. Po slavnostním zahájení a proslovu zakladatele ankety Zlatý Ámos Ladislava Hrzala i zástupců Senátu Miluše Horské a Jaroslava Milnera, jsme byli podle vylosovaných čísel rozdělení na dvě poloviny. My jsme se nejdříve vydali na poutavou hodinovou prohlídku úchvatných prostor Valdštejnského paláce. Viděli jsme reprezentativní salónky, kde probíhají státnické návštěvy, dary státníků ze všech koutů světa, i části Valdštejnského paláce, kde mají kanceláře naši senátoři.

Prohlídku jsme zakončili v pro nás neznámější části - jednacím sále. Po obědovém rautu na nás čekala obhajoba před porotou. Důvody, proč mám postoupit do dalšího kola právě já, měli moji "obhájci" doplněné scénkou, básničkou i tajenkou pro porotu, kulisu jim dělal vyrobený poster s fotkami naší třídy, přáníčky i kresbou mého portréru. Poté následoval krátký rozhovor s porotou. Pár minut, které jim byly vyčleněny, zvládli výborně. Pak už nezbývalo nic než čekat na verdikt poroty. Po studentské hymně zaznělo to, čím byl naplněn celý den: „Vy všichni jste vítězové.“ A skutečně jsme se všichni po tomto dnu, který se celý nesl ve slavnostní přátelské atmosféře, tak cítili. Do dalšího kola jsme sice nepostoupili, ale i tak jsme odjížděli s krásným pocitem a ještě větší radostí, že máme jedni druhého. Chtěla bych tímto ještě jednou poděkovat všem mým žákům napříč celou školou za tuto nominaci, moc si toho vážím. A připojím vzkaz, který jsem měla na tričku při obhajobě: Moji žáci jsou NEJ ♡

Mgr. Romana Pešková

ZLATÝ
ÁMOS

Anketa o nejoblíbenějšího učitele České republiky

ZLATÝ
ÁMOS

Anketa o nejoblíbenějšího učitele České republiky

ZLATÝ
ÁMOS

Anketa o nejoblíbenějšího učitele České republiky

SOUTĚŽ V RECITACI

Ve středu 21. února se uskutečnilo školní kolo v přednesu. Celkem se této soutěže zúčastnilo 22 dětí z 1. a 2. stupně. Recitátoři byli podle věku rozděleni do čtyř kategorií. A zde jsou výsledky:

kategorie 2. – 3. tř.

1. místo Lenka Tobiášová 2. tř. postup do okresního kola
2. místo Vít Zelenka 2. tř.

Filip Pešek 2. tř.

3. místo Alena Macháčková 2. tř.

Anička Rejmanová

kategorie 4.- 5. tř.

1. místo Ida Klímová 5. tř. postup do okresního kola

2. místo Václav Prášek 5. tř.

Petr Herynek 5. tř.

3. místo Tomáš Košnar 5. tř.

Josef Sodomka 5. tř.

kategorie 6. – 7. tř.

1. místo Neuděleno

2. místo Eliška Herynková 6. tř.

Zuzana Roušarová 6. tř.

3. místo Sabina Křiklavová 7. tř.

Natálie Fridrichová 7. tř.

kategorie 8. – 9. tř.

1. místo Nina Sodomková 8. A tř. postup do okresního kola

2. místo Adéla Stodolová 8.A tř.

3. místo Jan Pospíšil 9. tř.

Andrej Češka 9. tř.

Všem vítězům blahopřejeme, recitátorům postupujícím do okresního kola přejeme hodně úspěchů a všem ostatním účastníkům soutěže děkujeme za předvedené výkony.

FESTIVAL VĚDY A TECHNIKY PARDUBICE

V úterý 20. 2. 2019 se 4 týmy z naší školy zúčastnily Festivalu vědy a techniky v Pardubicích. Soutěžily zde s čtyřmi projekty. Projekt s názvem: „Topíme se v (mikro)plastech“ prezentovala Liliana Poslušná a Anna Cachova. Projekt: „Vitamín C“ zde představili Zuzana Roušarová a Kryštof Klíma. S projektem: „Duolingo“ vystoupili Šimon Lustyk a Filip Skalník. Na projektu: „Počasí v průběhu roku 2018“ pracovaly Tereza Netková, Petra Kynclová a Tereza Vášková.

Všichni výše jmenovaní své projekty skvěle připravili za pomoci svých vedoucích a naši školu tak vzorně reprezentovali v této náročné soutěži.

Všem patří poděkování a projektům „Topíme se v plastech“ a „Vitamín C“ navíc i blahopřání, protože postoupily do krajského kola.

Do krajského kola přejeme hodně zdaru!

za redakci (i za soutěžící) Zuzana Roušarová

F

V

T

P

ZE SLOHOVÝCH PRACÍ

Žáci 5. třídy dostali toto zadání slohové práce:

Představ si, že ti ministr kultury uložil, abys zřídil nové muzeum. Takové, které tu chybí. Máš za úkol vymyslet, jaké muzeum by to mělo být.

Vyprávěj, co by v něm mělo být vystaveno a proč bys založil právě takové muzeum.

Můžete si přečíst, jak se jim práce povedly:

P

MUZEUM OBRAZŮ

Sloužilo by pro inspiraci malířů a dalších lidí.

Měly by v něm být obrazy s podpisem malíře a také zajímavosti o malíři. Obrazů by tam mělo být nejméně 20 a prohlídka by měla zabrat tak 25 minut. Chodit by tam mohli lidé nad 10 let, aby něco nerozbili. Vedle v místnosti by bylo občerstvení a dražba na obrazy. A když by přišly i děti, tak by šly do herny, kde by byly hry a malovací stolky. Cena za vstup pro děti do 18 let 20 Kč a dospělí 30 Kč, senioři sleva 15 Kč (případně malé děti do 10 let zdarma, pouze s doprovodem dospělé osoby.).

O

S

T

Míša Talacková

MUZEUM HASIČŮ

Tady v Proseči bych postavil Muzeum hasičů a požárního sportu, protože spousta lidí nechápe, co to vlastně je.

V tomto muzeu by byla expozice požárního sportu v Proseči i ve světě. V další expozici bude historie výjezdové jednotky až po současnost a jako exponát tam bude koňská stříkačka a motorová stříkačka. Ve třetí expozici budou zajímavosti o vyhoření Proseče.

Muzeum by mělo dvě patra. Otevírací doba bude o prázdninách od 9:15 do 16:50, v dubnu, květnu, červnu a září by byla otevírací doba od 8:00 do 14:00. A zbylé měsíce v roce by tam byla expozice o těžbě kamene. V expozici o těžbě kamene by byla

historická štípačka kamene.

A

V

Jaroslav Šlégr

ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM

Oblast Proseče mi přijde zajímavá tím, že zde je rozšířené zemědělství. Proto bych zde vybudoval a propagoval zemědělské muzeum. Budova by byla postavena u louky, na které by byly vystaveny např. druhy balíků, zemědělská zvířata atd. Uvnitř muzea by byly např. vývoje traktorů - lépe řečeno zemědělských strojů v minulých letech. Byly by tam naučné SMART tabule, na kterých by se promítaly filmy např. o využití zemědělských strojů. Budova by měla dvě patra ve stejném stylu. Byla by zde restaurace a kavárna v zemědělském stylu. V restauraci by se podávala tradiční selská jídla.

Petr Herynek

MUZEUM AVENGERS

Jako muzeum, které tu chybí, mě hned napadlo muzeum AVENGERS. Nejspíše proto, že bych toto muzeum moc chtěl. Byl by tam Iron Man nebo Hulk. Mohly by tam být ale i voskové figuríny, třeba Tonyho Starka nebo dalších Avengerů. Určitě bych „vybral“ nějakou tu banku, abych měl tak 500 000Kč. Muzeum by bylo ve tvaru krychle. Mělo by 19 pater a 94 místností.

Vstupné:

7-15 150Kč

25-59 230Kč

16-24 225Kč

Starší 150Kč

Tomáš Košnar

MUZEUM KOSTER

V muzeu by šlo o kosti zvířat a lidí.

Založil bych ho v Proseči, aby se lidé dozvěděli něco o různých kostech. V muzeu by byla ve vstupní hale velká kostra. Byly by tam místnosti a v každé by šlo o jiné druhy kostí a u nich zajímavosti. Muzeum by mělo by dvě patra - v dolním by byly kosti lidí a v horním kosti zvířat.

Zvenku by bylo velké a mělo by prosklenou kupoli nad vstupní halou. Potom by tam byly i volné místnosti, kam by se dávaly o b j e v e n é k o s t i .

František Odehnal

M

U

Z

E

U

M

N

MUZEUM SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

Chtěla bych zde založit muzeum sociálních sítí. Byly by tam všechny sítě - facebook, messenger, youtube, google chrome a tak dál...

A

Muzeum by bylo z cihel. První patro by bylo o sociálních sítích.

V druhém patře by byly suvenýry nějak spojené se sociálními sítěmi.

A byla by tam jedna místnost, kde by se povídalo o sociální síti a o bezpečnosti na internetu a na sociálních sítích.

V jiné místnosti by se mohl pro děti promítat film o sociálních sítích a o bezpečnosti na internetu.

Nikola Edlmanová

Š

MUZEUM HODIN

Muzeum hodin by mohlo být 50 metrů dlouhé a 40 metrů široké.

Muzeum hodin je proto, že tam jsou různé druhy hodin.

Budova: cihlová, 15 oken, 6 komínů, střecha dřevěná, 2 patra.

Pro děti jsou připraveny atrakce, například malý skákací hrad, trampolína a stolní hry.

Je to pro „děti“ od 5 let až do 80 let.

Může se tam malovat na zed'!

Muzeum bude vypadat jako jedny obří hodiny.

David Lacman

P

MUZEUM NAPOLEONSKÝCH VÁLEK

Založil bych ho kvůli bitvě u Slavkova.

V bitvě u Slavkova zvítězila Francie.

Ale jenom pár bitev bylo na území Českého království. Možná je to tak dobře.

V tomto muzeu by byly uniformy, muškety ze země, které zde bojovaly - např. Rusko.

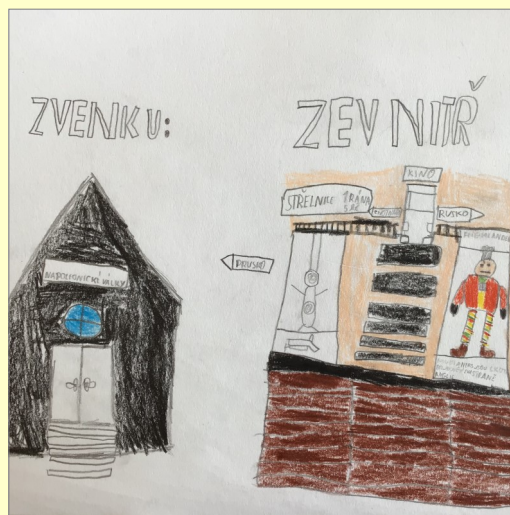
Pozval bych tam třídu.

V muzeu by se promítal film o Napoleonských válkách.

Vstup by byl zdarma.

Atrakce pro všechny - střelba z muškety (1 rána 5 Kč.)

Tomáš Schejbal

R**Á****C****E**

KLUB KOUMÁKŮ

Klub Koumáků je pro děti, které mají zájem o to naučit se a dozvědět se více z různých oblastí (nejen z ČJ a M). Společně i samostatně řešíme různé hlavolamy, hádanky, rébusy,

úkoly, hrajeme různé hry, které prověří naše slovní i logické uvažování. Zkoušíme zajímavé pokusy, které nám pomáhají pochopit, jak funguje svět kolem nás. Také je nám nabízena možnost zúčastnit se soutěží.

Nedávno jsme měli v našem klubu vzácnou návštěvu. V úterý 22.1. k nám do Klubu Koumáků zavítali z úřadu Pardubického kraje pan radní odpovědný za školství Bohumil Bernášek, vedoucí odboru školství pan Martin Kiss, Mgr. Lenka Havelková z odboru školství - oddělení organizační a

vzdělávání - a náš pan starosta Jan Macháček. S nimi společně se na nás přišli podívat také náš pan ředitel Josef Roušar a paní zástupkyně Alena Zvárová.

Když k nám přišli, tak se představili a povídali jsme si o tom, co v Klubu Koumáků děláme.

Zrovna jsme probírali povodně, o kterých jsme se v hodině bavili. Dali jsme jim otázky. V jedné z otázek zaznělo, jestli se někdy v Pardubickém kraji řešila krize povodní. Pan Kiss, nám odpověděl, že v Pardubickém kraji zatím žádná velká povodeň nebyla, ale zmínil se nám o tom, že u sebe doma řešil povodeň.

Také se jeden z žáků zeptal, proč

klub HC Dynamo Pardubice nedostává tolik peněz, kolik potřebuje. Pan Bernášek nám vysvětlil, že klub HC Dynamo dostává dost peněz.

Klub ale platí jednotlivým hráčům hodně peněz, proto mu nevyjde na další potřebné věci.

Když byli hosté na odchodu, pozvali nás všechny do Pardubic na prohlídku Krajského úřadu Pardubického kraje, jednací síně rady a zastupitelstva a vybrané expozice na zámku Pardubice.

Na výlet do Pardubic se moc těšíme!

Jaroslav Šlégr a Dominik Rejman

V

K

L

U

B

U

LITERÁRNÍ STRÁNKY

V 8. třídě probíráme slohový útvar líčení. Napsali jsme i slohovou práci - ukázky z prací žákyň 8.B vám přinášíme:

ZIMNÍ KRAJINA

Každý den se probudím a vyhlédnu ven z okna na tu krásnou zimní krajinu. V zimě se vše tak třpytí, ze střech, pokrytých bílou peřinou, visí ostré rampouchy, které připomínají průhledné trojúhelníčky, silnice jsou jako ledové skluzavky. Také stromy mají větve od

bílého třpytivého sněhu, aby se chránily před umrznutím. Když se jdu projít ven, vidím děti, jak staví malého bílého mužíčka s teplou pruhovanou šálou a s mrkví místo nosu. V dáli zahlédnu barevná světélka, která vypadají jako malinkatá jarní kvítka. Zima je opravdu krásná, pomyslím si. Jen škoda, že tu nezpívají žádní ptáčci, jejich zpěv je většinou uklidňující a pokaždé si ho ráda poslechnu. Za chvíli ucítím, jak mi začínají červenat tváře, až jsou z nich skoro rozkvetlé růže a mé

prsty jsou také zmrzlé a zmodralé zimou. Protože mi začíná být zima, padající vločky se mi rozpouštějí na obličej a chladný vánek mi rozcuchá vlasy, rozhodnu se, že půjdu domů.

Blíží se silvestr a já sedím u okna ve světle růžovém pyžamu s šedými srdíčky a čekám na ohňostroj. Zatím nic nevidím, všude kolem mě je jen černočerná tma, jen venku před domem svítí malinká pouliční lampa. Náhle spatřím jakýsi červený plamínek, který se rozdělí a vytváří krásné barevné spirály. Spirály postupně zhasínají, až úplně zmizí, jako by zemřely. Vše se opět vrátí do temné zimní noci, ale jen na chvíli, protože se do tmy znovu vrací ten přenádherný ohňostroj, který rozsvítí noční oblohu. Každá ta spirála má jinou barvu, a tím je jedinečná. Pomalu se mi začínají zavírat oči, a tak usoudím, že je čas jít spát. Když ulehnu do postele, zdá se mi o té krásné zimní krajině a o červených plamíncích s barevnými spirálami. Je to opravdu krásný sen a doufám, že pohled na bílou krajinu se světíly a sněhuláčky uvidím i další den.

Liliana Poslušná

PODZIM

Postupem času na naši krajinu doléhá pro někoho jedno z nejhezčí období vůbec, někteří ho nazývají obdobím barev. Je to období, kdy se zeleň barví, barví se ze studených barev. Když proplouvám lesem, je mi v přítomnosti těchto tónů příjemně. V tomto našem kraji je radost se podívat kolem sebe. Každý strom se v lese vyjímá jinak, jako práce sochaře na Karlově mostě. Když pozoruji ty lístečky kolem sebe, přijde mi, že každý lísteček je jako jeden človíček, všechny lístečky tak stejné a zároveň tak odlišné. Vlastnost býti pozitivní většina lidí nemá, často jsme spíše negativní a takoví mrzouti. V tento okamžik se i ten největší mrzout cítí dobře. Podzimní období je většinou plné nemocí a mnoho lidí těmto nemocem podléhá. Na naší planetě nejsme sami, jsou tu s námi ještě tvorové, kteří mají potřebu se před nadcházejícím obdobím ukrýt. Lidé se taky „zazimovávají“, v tuto chvíli začínají více jíst, aniž by si to uvědomili. Někteří lidé, zejména mužského pohlaví, si z tohoto času dělají legraci. Říkají např: „Dělám si zásoby na zimu.“ A mnoho dalších. Když už nadchází příchod zimy, listí se zbarvuje dohněda, má tak vzhled ztrouchnivělého dřeva. A to už nadchází proces opadávání, tudíž skutečný příchod zimy.

Tereza Černecká

ZDRAVÁ SNÍDANĚ VE DRUŽINĚ

V měsíci únoru si ve družině povídáme o lidském těle a zdravém životním stylu. Jednou ráno pro nás paní vychovatelka připravila zdravou snídani.

Stůl byl plný různobarevných dobrot. Ochutnali jsme různé druhy ovoce, zeleniny, tmavý chléb, krabí tyčinky, směs ořechů atd.

Dříve, než jsme se do snídane pustili, museli jsme odhalit pár drobností, které do zdravé snídane nepatří.

Některé potraviny jsme jedli poprvé, ale shodli jsme se, že i ty zdravé mohou být dobré.
Žáci ŠD

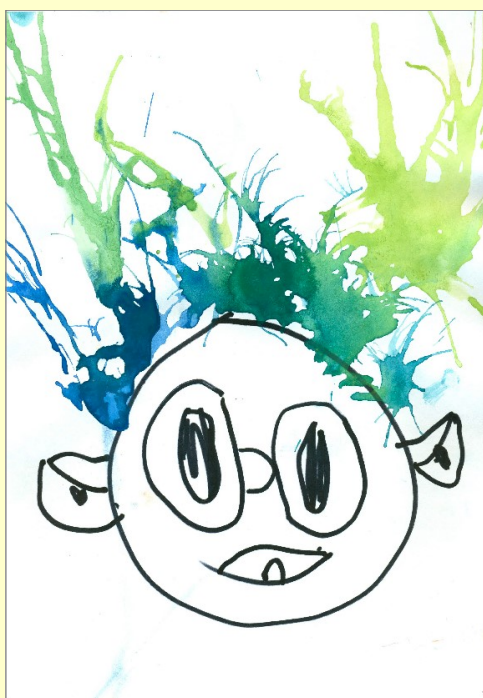

NAŠE GALERIE:

Š

O

T

E

K

Odkazy:

mimibazar.cz

novinky.cz

www.google.com

www.i-creative.cz

<http://www.icej.cz/>

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012